

Poezii de Crăciun

Nicu Hăloiu

POEZII DE CRĂCIUN

...

1

Vânt de iarnă

...

Am privit pe fereastră și am văzut doar un nor
Un nor uriaș că bolta părea doar o-ntindere albă,
Vântul bătea fluturând frunza uscată și slabă
Ce tremura printre crengi în aerul înghețat și ușor!

...

Dar înainte ca iarna să-nceapă pe toți a ne prinde,
Înainte ca iarna să-și cearnă deasupra-ne norul,
Niște copii au făcut o cupolă dintr-o stea și colinde
Și au ridicat altar dintr-o brazdă, aducând Plugușorul!

...

Iar vântul de bate printre crengile negre, uscate,
Când stelele-n brazi printre fulgii de nea se aprind,
Se aude peste întinderea iernii, departe, departe
Și îngână copiii ce râd fericiți cu glas de colind!

...

2

Bănuții de Crăciun.

....

Am găsit doi bani pe jos
Și când să plec din acel loc
Bucuros de-al meu noroc,
Un copilăș mic și sărman,
Cu ochi mari și rugători,
Mi-a cerut umil un ban,
Pentru Crăciun și Sărbători!

...

Că nu am, gândeam să-i spun,
Dar imediat mi-am amintit
De cei doi bani ce i-am găsit,
Mi-am spus că este și Crăciun
Și bucuros am dat în dar
Cei doi bănuți găsiți pe jos,
Sărmanului copil hoinar,
Iar el, mi-a mulțumit frumos!

...

Privindu-l în ochi pe copil,
Cât am putut de blând i-am spus:
Banii eu i-am găsit pe jos

Deși mergeam privind în sus,
Deci banii nu sunt de la mine,
Înseamnă că-s pentru tine
Pentru Crăciun, de la Hristos!

...

3

Moș Crăciunul tău

...

Îmi amintesc, de parcă a fost ieri,
era-ntr-o zi, în preajmă de Crăciun
și ți-a fost rușine-atunci să-mi ceri
de mă-ntâlnesc cu Moșu, eu să-i spun,
dacă pe la noi va vrea să vină,
doar dacă vrea, să-ți aducă și ție,
în noaptea de Crăciun, o jucărie,
să-i spun că-ai fost cuminte, doar atât!

...

De parcă ieri a fost îmi amintesc,
cum mi s-a pus atunci un nod în gât
și n-am putut apoi să mai vorbesc!
știi că ai primit ceva ce ți-a plăcut,
dar, rușinea ta, nu știi cât m-a durut!
De-atunci, copilul meu frumos și bun,
în fiecare zi ți-aș fi eu Moș Crăciun!

...

4

Darul de Crăciun,

...

"Cine ești tu, moșneag bătrân
Și ce faci cu disaga-n spate,
Ia spune-ne, de unde vii"?

...

"Oameni buni, sunt Moș Crăciun
Și vin tare de departe
Cu daruri pentru copii,
Să le împart întreaga noapte"!

...

"Și ce-ai tu, moșule-n disagă"?
"Am aici o lume-ntreagă,
Am și dulciuri și hăinuțe
Și păpuși și mașinuțe,
Dar, mai mult de astea toate
Dragoste și sănătate"!

...

"Du-te moșule cu bine,
Că uite, noaptea deja vine,
Dar dacă nu ești obosit,
Vino te rog acum cu mine

Pe la casele vecine,
Că știu niște copii sărmani,
Fără părinți și fără bani.
Haide să le dăm ceva
Că orice i-ar bucura!

...
Iar dacă nu ai jucării
Pentru-acești sărmani copii,
Nu-i nimic, eu știu că poți,
După ce treci pe la toți,
Adu-le te rog și lor,
Doar lumina stelelor
Și te-nvăț eu cum să faci
Pentru-acești copii săraci:

....
Du-te-ncet, să nu te vadă
Și lasă-le pe ochi să cadă
Cu blândețe a lor pleoape,
Să viseze-apoi frumos,
Că Domnul Iisus Hristos
Este lângă ei, aproape!

5
Totu-i doar comerț fără măsură

...
E plină lumea azi de Moși Crăciuni,
Ce stau triști și prăfuiți prin magazine
Și de copii sărmani cu ochii prin vitrine
E plină lumea azi și nu suntem mai buni!

...
E plină lumea azi de jucării,
De mașinuțe și păpuși teleghidate,
De copii bogați ce au de toate,
Dar și de lacrimile atâtor alți copii!

...
Crăciunul-ncepe azi mult mai devreme,
Că totu-i doar comerț fără măsură
Iar Moș Crăciun de azi tare se teme
Că nu-și poate vinde ce are în trăsură!

...
Și-atâția brazi așteaptă ofiliți la rând,
Să fie cumpărați, să intre la căldură,
Dar mulți copii Crăciunu-l fac plângând,
Că totu-i doar comerț fără măsură!

6
Te rog, Moș Crăciun

...
Să calci ușor în noaptea de Crăciun,
pe pământul ăsta atât de vechi și sfânt,

sub pașii tăi, călca-vei vreun mormânt
al vreunui necunoscut erou străbun!

...

Iar pulberea ce pășind o simți,
e praful din care olarul îmi frământă,
un vas, să-mi țin în casă apă sfântă,
un vas frumos, ce-acum îți pare nou,
dar este lut rămas din oase de erou!

...

Așa că tot ce vezi în țara mea, e sfânt,
cu grijă Moșule, să calci, pe-acest pământ!

...

Să nu te superi Moșule că te-am făcut atent,
eu știu că vii cu daruri pentru toți românii,
dar în mine, Moșule, eu simt încă prezent,
un strop din sângele care-mi ținea străbunii!

...

Și pentru tine-n țara mea va fi mereu deschis,
că țara asta străbunii au vrut-o Paradis!
să calci cu grijă Moșule te rog
să nu frământă sub tălpi, vreun corn de inorog!

...

Că țara mi-e frumoasă, cum alta nu mai este,
cu munți ce urcă-n cer și-atâtea taine-adânci,
grădină minunată cu flori din vis de prunci,
tărâm ce răsună de bucium, de doine și dor,
unde bătrânele maici așteaptă feciorii-n pridvor,
Moș Crăciun, dar de-acum, asta-i o altă poveste!

7

Moș Crăciun

...

Într-o noapte albastră, sub un cer înstelat,
când visele-s fluturi zburând spre oriunde,
pe-o străduță oarbă, în colț întunecat,
o umbră se strecoară, de parcă s-ar ascunde!

...

Pășește fără zgomot, se-ntoarce pe furis,
pe vârfuri se ridică, privind ades la geamuri,
se sperie de vântul care foșnește ramuri,
își ia apoi bocceaua, pierind în ascunziș!

...

Deși a nins afară, nu-s urme pe zăpadă,
fereala lui stingheră e un ciudat mister,
se mișcă-n întuneric, nimeni să nu-l vadă,
nu simte frigul iernii, deși afară-i ger!

...

Din când în când se urcă ușor, pe câte-o casă,
se bagă înăuntru și-acolo, stă puțin,

se-ntoarce-apoi în stradă, suie la vecin
se duce-apoi tiptil, către o altă casă!

...

Și umblă tot așa întreaga noapte
ca un duh al iernii bătrân și nevăzut,
furiș, din casă-n casă bocceaua o împarte
și-apoi, tot cu fereală, o ia de la-nceput!